

нитѣ представители на останалитѣ въ Константинополь ромейски патриции, цвѣта на латинското рицарство, сродниците на императора. Наредени покрай колонадитѣ отъ зеленъ мраморъ и червенъ ониксъ, навѣсени и бледни, младитѣ високородни девойки чакатъ съ присмѣхулно свитиустни варварката, която Анри бѣ предпочелъ предъ толкова благородни и изтънчени носителки на най-известнитѣ имена въ свѣта. Изправили високомѣрно глава, тѣ премислятъ по какъвъ начинъ да покажатъ на дивата българка своето превъзходство. Въ далечината отеква оглушителенъ глъчъ: викове, музики. Долу въ градинитѣ бавно почва да се издига тържествена пѣсенъ. Следъ малко по широката стълба затракуватъ бодове и саби, смѣсени съ пѣстъръ говоръ и смѣхъ.

На прага застава протовестиярий Кононъ дьо Бетюнъ.

Херодитѣ трѣбятъ високо и стройно съ тънкитѣ тропети, укичени съ фламандски щандарти.

Анри влиза въ залата, водейки невѣстата за рѣка.

Веднага всички дами се снишаватъ въ поклонъ до земята. Все пакъ тѣ успѣватъ за мигъ да хвърлятъ взоръ върху ненавистната варварка. Мѣжетѣ свалятъ кадийни барети, самурени калпаци и шлемове, изопнали неподвижно тѣло. Сродниците на императора пристѣпватъ напредъ.

Сестритѣ на Анри: Иоланта дьо Куртене и Сибилъ дьо Линьи прегръщатъ насълзени новата си млада снаха. Пиеръ дьо Куртене и Жераръ дьо Линьи ѝ цѣлуватъ рѣка. Старата имъ леля, Лаурансъ дьо Монморанси, която е дошла нарочно за сватбата отъ Фландрия, прекръства съ трепещещи прѣсти невѣстата и я благославя. Следъ това благославя и прекръства братовия си синъ. Анри, който едва е преминалъ своята 34 година, но изглежда много по-младъ, цѣлува рѣка на леля си.

— Въ този день трѣбваше да бѣде жива майка ти, Анри . . . — шѣпне развълнувано старата жена.

Вториятъ братъ на Анри — Филипъ дьо Намуръ, свежда чело надъ рѣката на Марія.

Следватъ представленията. На Марія изтрѣпва дѣ-